

Dit zijn notities voor een vrijstaande studie van een paard op vier benen.

Fig. 1

Als je een armatuur maakt van een paard dan is de langskant makkelijk te overzien, de voorkant en de achterkant wordt al moeizamer en het bovenaanzicht wordt vaak vergeten. En juist die bovenkant heb je nodig voor je armatuur. Het is als het ware de plattegrond van het paard. Een paard van bovenaf gezien is gebouwd als een pijl of wig vorm.

Als je de kans krijgt om vanuit een hoog punt naar een paard te kijken zal je dit ontdekken.

In fig. 2

heb ik aangegeven wat je in een armatuur heel nauwkeurig moet bepalen. Dit zijn de overgangsgebieden van een grote massa waar je nog behoorlijk in kunt rommelen naar een dunne slanke massa, waar je weinig bewegingsvrijheid hebt. De knieën, de ellebogen en het begin van de staart van het paard .

Fig 3

In deze figuur heb ik de langskant in ijzerdraad getekend.

De draad in het lichaam zet ik vrij hoog neer om makkelijk wat houtjes aan op te kunnen hangen en de aansluiting met de staart te vergemakkelijken. Elk pootje zet ik er het liefst apart aan met binddraad. Anders gaan allerlei delen meebewegen en wordt je tureluurs van het afstemmen. In ijzerdraad volg ik de scharnierpunten in de benen. Op deze manier, door de bochten, bouw je wat reserve in aan ijzer. Mocht het been iets langer of korter moeten worden, dan kan je door trekken of duwen de bochten vergroten of verkleinen.

(Een armatuur moet behalve het vasthouden van klei of was ook voldoende steunpunten creëren voor wat je wilt maken. Je kunt geen goed armatuur maken als je niet weet wat je wilt maken. Dat kost te veel moeite en die neemt toe met de grootte. Dan kun je beter ideeën schetsen maken op een klein bestek met een wrakkig armatuurje en hieraan een houvast hebben voor een groter en goed armatuur in een vastliggende compositie. Een beeld begint bij het armatuur en niet bij de klei of de was, dat is te laat. De klei of was moet je alleen gebruiken waar het stugge ijzer en hout je in de steek laat.)

Het samenbinden aan de centrale draad door het lijf moet je zo doen dat je het scharnierpunt tussen bekken en borstkas vrijlaat, zodat dit makkelijk verbogen kan worden

Bij de hoef hou je de draad iets langer en het liefst nog met een extra hoek erin zodat je deze, onwrikbaar, vast kan spijkeren op de ondergrond.

Als je een plint opneemt in je compositie dan moet je het stukje ijzerdraad vanaf de onderste koot van het been en de plank iets langer houden (zie detailtekening).

De plint is een plak klei of was, waar het beest op staat. Het nut ervan is dat je een goede overgang maakt naar een eventuele sokkel. Het creëert de mogelijkheid de benen iets te verlengen of in te korten. Een gieter kan zich niet meer vergissen in de stand van het beest (mits die het niet uit elkaar zaagt)

Met hout en houtjes zet je het *begin* van de verschillende massa's uit. In de staart, buik, borstpartij, hals en hoofd zou ik het goed vastzetten met dun ijzerdraad (binddraad). En let goed op dat je de scharnierpunten, ook in de rug van het paard vrijlaat.

Fig 4.

kenmerkende punten: Het lichaam van een paard past vaak in een vierkant. De onderzijde van de buik ligt vaak net boven de helft van het vierkant. De achterhand is vaak $\frac{1}{3}$ van de bovenste rechthoek. Schouderblad, halslengte en hoofdlengte liggen dicht bij elkaar. Scharnierpunten in de achterhand liggen hoger dan in de voorhand zodat er een naar voren duikende beweging in het beeld ontstaat, waarbij goed tot expressie komt dat het meeste gewicht op de voorbenen rust. Van achter gezien is de schuine stand tussen knie en hak het meest kenmerkend.

Het ijzerdraad moet zo dik gekozen worden dat het geheel niet omzweept. 4mm doorsnede bij een (schoft)hoogte van 30 cm wordt dan al snel bereikt.

Figuur 5

Bij gebruik van een extern geplaatste steun kan het armatuur veel lichter uitgevoerd worden. (2mm doorsnede) Alleen de rug vraagt dan extra aandacht om zijn onbuigzaamheid. De lengte van de steun moet ongeveer twee maal de hoogte zijn. De dikte 8mm doorsnede of hoger.

Gereedschap:

Een bankschroef is onontbeerlijk. Een betonvlechtersnijptang makkelijk en één of twee buigarmen ook niet te versmaden zie de laatste tekening. Een smid maakt dit in 5 minuten. Een viltstift om de buigplaats te markeren